

[Lone Dybkjær]

Det er rigtigt, at vi har bemyndigelser i en række love, også love, som socialdemokratiet i regering har gennemført, men det er faktisk ikke sædvanligt, at vi udskriver skatter gennem bemyndigelseslove, og det er vi ikke tilhængere af at man gør.

Vi mener derfor, det rigtige er, at der angives en bestemt procent og ikke en bemyndigelse, og denne procentsats må så årligt reguleres – hvis det er nødvendigt – i forbindelse med udskrivningsloven, således som det også sker i dag, eller også må den kobles direkte på udskrivningsloven. Det kan vi selvstændigt diskutere i udvalget.

Vi giver altså tilslutning til, at der foretages den nødvendige budgetforbedring, således som det er anført i vores eget forslag, men vi mener, at det bør ske ved, at der står en specifik procentsats i lovforslaget.

Tinning (VS):

Vi har oprettet et særligt ordførerskab, der vedrører bemyndigelser til socialministeren. Derfor har vi ikke sendt vor skattepolitiske ordfører.

Nu var det sådan, at i sidste samling søgte socialministeren at få bemyndigelser til at slå sig løs, om man så må sige, inden for konstanthjælpsområdet i almindelighed. Det gik ikke så godt, og jeg kan forstå på det hele, at det nu drejer sig om at forsøge at finde et hjørne inden for skattepolitikken, hvor socialministeren kan slå sig løs. Vi er imod, og vi er i det hele taget imod den skatteforhøjelse, som ligger i det, som flere andre allerede har været inde på. Jeg er ikke til sinds at sige ret meget mere om den sag i første omgang.

Til gengæld vil jeg knytte en ganske kort bemærkning til spørgsmålet om barselorlov, som ganske vist først bliver egentlig behandlet i næste uge, men som jo lige har været nævnt. Jeg vil læse et ganske kort citat op. Der står »man«, og så begynder citatet:

»... havde naturligvis gerne set, at man var gået endnu videre og havde fulgt barselorlovsbetænkningen helt op. Det ville i øvrigt være helt i overensstemmelse med partiets arbejdsprogram, hvad der måske ikke kan undre så mange. Men det er i øvrigt også i overensstemmelse med dette program, at vi tager tingene trin for trin, efterhånden som vi får råd til dem. Det skal være min eneste kommentar til VS' og SFs forslag. Vi er i

principperne enige i hovedlinjerne i disse forslag, men vi mener ikke, at vi på nuværende tidspunkt har råd til det.« (Folketingets forhandlinger 1979–80, 2. saml. sp. 9185). Det er et citat fra den 9. maj 1980 af fru Lone Dybkjær fra det radikale venstre.

Når jeg læser det op, er det, fordi jeg synes, det er interessant, at det radikale venstre nu mener, at vi har råd til det; at det radikale venstre nu mener, at vi har råd til at gennemføre nogle forbedringer af barselorloven, som i vid udstrækning svarer til dem, SF og VS foreslog for 3 år siden.

Dengang sagde det radikale venstre: det er det sædvanlige med, at nu vil de bare bruge penge, og dem har vi jo ikke.

Der må altså være sket så væsentlige forbedringer i landets økonomi fra 1980 til 1983, at man nu har råd til at lave nogle ting, som totalt måtte afvises for 3 år siden. Det finder jeg interessant.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for det foreliggende lovforslag. Vi synes, det er rimeligt, i hvert fald under de nuværende forhold, at bidragene til dagpengefondens er af en sådan størrelse, at udgifterne dækkes, og at den procent, der skal opkræves af den skattepligtige indkomst, bliver reguleret årligt.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg er meget enig med fru Lone Dybkjær i, at det nok ikke tjener noget formål at genoplive åbningsdebatten fra i går, og derfor vil jeg svare så behersket som overhovedet muligt på den debat, der har været her, men dog med en vis glæde konstatere, at der ser ud til at være gode muligheder for at få dette lovforslag igennem.

Det er klart, at der stilles mange krav og mange forbehold op i forhold til forslaget, men jeg fornemmer også, at der er mulighed for at tale om det.

Hr. Lykketoft var inde på spørgsmålet om, at det kun var en form for forhøjelse af skatten, og den debat er ikke overraskende. Jeg synes alligevel, det er vigtigt at gå lidt dybere ned i det historiske, som hr. Lykketoft var inde på, uden at definere nærmere, hvad der lå i »det historiske«.